

اخبار و گزارش های کارگری 11 شهریورماه 1405

- هفتمین روز تجمع اعتراضی جمعی از جوانان متقاضی کار روستاهای موران و عمیشیه بزرگ شهرستان کارون مقابل شرکت کشت و صنعت دعبل خزاعی با شعار «استخدام حق عمومی»؛ ادامه اذیت و آزار جوانان حق طلب توسط نیروهای سرکوب حکومت اسلامی
- ادامه اعتراضات کارگران رسمی راه آهن مشهد نسبت به میزان حکم کارگزینی با راهپیمایی و تجمع
- سقوط ۶۴ درصدی ارزش دلاری مزد؛ از ریاضت اقتصادی تا مهاجرت بی پناهان
- از فراخوان اعتراضی همکاران مناطق عملیاتی جنوب، مجتمع گاز پارس جنوبی و شرکت پالایش گاز فجر جم حمایت میکنیم!
- ترس و هراس جمهوری اسلامی از اعتراضات دانشجویی؛ اجرای طرح نوین تغذیه متوقف شد!
- حذف ظرفیت شبانه و افزایش ظرفیت پردیس ها؛ دانشگاه تهران به دنبال کسب درآمد است!
- اعتصاب 24 ساعته کارگران بزرگترین انبار آمازون در آمریکا در اعتراض به سرکوب فعالیت های اتحادیه ای
- اعتصاب 24 ساعته حدود 2 هزار نفر از کارکنان دانشگاه سیدنی استرالیا در اعتراض به ناامنی شغلی و استفاده بدون ضابطه از هوش مصنوعی
- تجمع شبانه روزی کارگران بنگلور برای اجرای فوری حداقل دستمزدهای جدید
- جان باختن یک کارگر در اراک بر اثر سقوط در چاهک آسانسور

- *هفتمین روز تجمع اعتراضی جمعی از جوانان متقاضی کار روستاهای موران و عمیشیه بزرگ شهرستان کارون مقابل شرکت کشت و صنعت دعبل خزاعی با شعار «استخدام حق عمومی»؛ ادامه اذیت و آزار جوانان حق طلب توسط نیروهای سرکوب حکومت اسلامی
- گزارش و فیلم های منتشره در شبکه های اجتماعی بتاريخ 11 شهریور، از هفتمین روز تجمع اعتراضی جمعی از جوانان متقاضی کار روستاهای موران و عمیشیه بزرگ شهرستان کارون مقابل شرکت کشت و صنعت دعبل خزاعی با شعار «استخدام حق عمومی» و همچنین از ادامه اذیت و آزار جوانان حق طلب توسط نیروهای سرکوب حکومت اسلامی، خبر می دهند.
- در همین رابطه: تجمع اعتراضی جمعی از جوانان متقاضی کار روستاهای موران و عمیشیه بزرگ شهرستان کارون مقابل شرکت کشت و صنعت دعبل خزاعی با شعار «استخدام حق ماست»
- یورش نیروهای سرکوب حکومت اسلامی به تجمع کنندگان با تیراندازی و ضرب و شتم تعدادی از آنها

فیلم های منتشره حاکی از یورش نیروهای سرکوب حکومت اسلامی به تجمع کنندگان با تیراندازی و ضرب و شتم تعدادی از آنها، می باشد.

***ادامه اعتراضات کارگران رسمی راه آهن مشهد نسبت به میزان حکم کارگزینی با راهپیمایی و تجمع**

تصاویر منتشره در شبکه های اجتماعی بتاريخ 11 شهریور، از ادامه اعتراضات کارگران رسمی راه آهن مشهد (مشمول قانون خدمات کشوری) نسبت به میزان حکم کارگزینی با راهپیمایی و تجمع، خبر می دهند.

یکی از کارگران حق طلب راه آهن مشهد نیز به خبرنگار رسانه ای گفت: حقوق واقعی پرداختی به کارکنان با حقوقی که در لیست بیمه به سازمان تأمین اجتماعی اعلام می شود، تفاوت دارد .

او با بیان اینکه از سال 98 اختلاف حقوق حق بیمه داریم، افزود: این اختلاف بر آینده شغلی و معیشتی کارکنان نیز تأثیر مستقیم دارد و می تواند باعث کاهش مستمری بازنشستگی، ازکارافتادگی، بیمه بیکاری و سایر مزایای قانونی شود.

در همین رابطه: تجمع اعتراضی کارگران رسمی راه آهن نسبت به میزان حکم کارگزینی در میدان راه آهن مشهد

تصویر منتشره در شبکه های اجتماعی بتاريخ 6 شهریور، از تجمع اعتراضی کارگران رسمی راه آهن (شرکت تراورس) نسبت به میزان حکم کارگزینی در میدان راه آهن مشهد، خبر می دهد.

* سقوط ۶۴ درصدی ارزش دلاری مزد؛ از ریاضت اقتصادی تا مهاجرت بی‌پناهان

قدرت خرید کارگران ایرانی در یک دهه از حدود ۲۳۲ دلار به نزدیک ۸۳ دلار رسیده و فاصله درآمد با هزینه زندگی هر روز عمیق‌تر شده است. علیرضا نوایی، فعال کارگری، این سقوط را نه حادثه‌ای مقطعی که نتیجه سیاست چهل‌ساله ارزان‌سازی نیروی کار، قرارداد موقت و ممانعت از تشکل مستقل می‌داند. او از شورای عالی کار انتظار ترمیم واقعی مزد ندارد و افزایش دستمزد را وابسته به گسترش اعتراضات می‌بیند. نوایی «دیپلماسی بازار کار» دولت رئیسی را نیز پوششی بر شکست اشتغال می‌خواند و هشدار می‌دهد که با کنار رفتن این طرح پس از جنگ، کارگران مهاجر بدون حمایت دولتی در بازار غیررسمی منطقه آسیب‌پذیرتر شده‌اند.

قدرت خرید کارگران ایرانی در یک دهه گذشته به شدت افت کرده است. پایه مزد که در سال ۱۳۹۵ حدود ۸۱۲ هزار تومان و معادل تقریبی ۲۳۲ دلار بود، امسال به ۱۶ میلیون و ۶۲۵ هزار تومان رسیده اما با نرخ دلار حدود ۲۰۰ هزار تومانی ارزش آن به نزدیک ۸۳ دلار کاهش یافته؛ یعنی حدود ۶۴ درصد افت ارزش دلاری. این کاهش همزمان با جهش هزینه‌های زندگی رخ داده و فاصله درآمد کارگران با مخارج واقعی خانوار را عمیق‌تر کرده است.

فعالان کارگری می‌گویند حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد کارگران حداقل‌بگیر هستند و درآمد بسیاری از آن‌ها تنها هزینه ۱۰ تا ۱۵ روز زندگی را در پایین‌ترین سطح پوشش می‌دهد؛ در حالی که برآورد هزینه ماهانه یک خانوار چهارنفره در شهرهای بزرگ به ۸۰ تا ۹۰ میلیون تومان می‌رسد. افزایش نرخ ارز، فشار هزینه‌های مسکن، خوراک، درمان و آموزش و حذف تفریح از سبد خانوارها، وضعیت معیشتی را بحرانی کرده و موضوع ترمیم مزد را دوباره در شورای عالی کار مطرح ساخته است.

از طرف دیگر مهاجرت به عراق، اقلیم کردستان و کشورهای خلیج فارس در حال افزایش است، اما کارگران ایرانی اغلب با تبعیض مضاعف روبرو می‌شوند: قراردادهای شفاهی، هزینه بالای اقامت، سیستم کفالت، دستمزد پایین‌تر نسبت به محلی‌ها یا کارگران دیگر ملیت‌ها، شرایط کاری ناامن و محدودیت حقوق صنفی. این وضعیت نه تنها شکاف معیشتی را حل نمی‌کند، بلکه کارگران را در لایه آسیب‌پذیرتر بازار کار منطقه قرار می‌دهد و خطر استثمار را افزایش می‌دهد. این موضوعات را با آقای علیرضا نوایی به بحث گذاشتیم.

کاهش قدرت خرید، سیاستی چهل‌ساله نه بحرانی پانزده‌ساله

علیرضا نوایی کاهش قدرت خرید کارگران شاغل و بازنشسته را محدود به پانزده سال اخیر نمی‌داند و می‌گوید طی بیش از چهار دهه پس از تثبیت حکومت اسلامی، در تمامی دولت‌ها این روند ادامه داشته است. به گفته او، در جنگ هشت‌ساله ایران و عراق حقوق کارگران اساساً افزایش نیافت و در

بسیاری از سال‌ها حتی با تورم رسمی اعلام‌شده هماهنگ نشد؛ تنها در محدود سال‌هایی حقوق با تورم رسمی به‌روز شد و در یکی‌دو سال نیز از سطح تورم غیررسمی فراتر رفت.

نوایی علت این وضعیت را سیاست‌های پایدار حکومت و دولت‌های مختلف می‌داند که بر سه پایه استوار بوده است: ارزان‌سازی نیروی کار، آسان‌سازی اخراج و گسترش قراردادهای موقت و شرکت‌های پیمانکاری، و جلوگیری از تشکیل‌یابی مستقل کارگران. او تأکید می‌کند:

بر همین اساس می‌بینیم که برنامه توسعه حکومت اسلامی در عمل با سیاست ریاضت اقتصادی اجرا شده است. این سیاست ریاضت اقتصادی در چارچوب کاهش قدرت خرید کارگران، شکننده‌تر شدن امنیت شغلی، جلوگیری از ایجاد تشکلهای مستقل کارگری و نیز کاهش حقوق اجتماعی مانند درمان رایگان و آموزش رایگان پیش رفته و با کالایی‌شدن تدریجی این حقوق یا خصوصی‌سازی آن‌ها همراه بوده است.

فعال کارگری این نکته بسیار مهم را یادآوری می‌کند خصوصی‌سازی‌های انجام‌شده مولد نبوده و بیشتر با رانت، خصولتی‌سازی و روابط قوم‌خویشی پیش رفته است. او می‌گوید:

در همین چارچوب، افزایش تولید و بالا رفتن بهره‌وری کار به معنای نوسازی ساختارها و قرار گرفتن متخصصان در رأس امور نبوده، بلکه بهره‌وری از راه فشار هرچه بیشتر کار بر کارگران، یعنی حجمی‌کردن کارها، حاصل شده است: همان تعداد کارگر شاغل کار معینی را پیش می‌بردند، تعدادشان را کم کردند، اما حجم کار به همان اندازه باقی ماند. به عبارت دیگر، مسئله اشتغال نیز در این خصوصی‌سازی‌ها محل پرسش قرار گرفت و شرایط کاری بدتر و امنیت شغلی کارگران شکننده‌تر شد.

نوایی در جمع‌بندی می‌گوید افزایش اسمی مزد طی این سال‌ها به افزایش مزد واقعی نینجامیده و قدرت خرید کارگران به‌طور مداوم کاهش یافته و هیچ‌گاه جبران نشده است.

شورای عالی کار، نه جای معجزه که میدان توازن قوا

علیرضا نوایی تشکیل کمیته مزد در شورای عالی کار را زمینه‌ساز ترمیم واقعی دستمزد نمی‌داند. به گفته او، ترکیب این شورا طی سال‌های گذشته نشان داده دولت همراه با کارفرمایان بزرگ و خصوصی کوشیده‌اند بحران‌های اقتصادی را نه با افزایش قدرت خرید کارگران، بلکه با کوچک‌تر کردن سفره آنان مدیریت کنند.

او کسانی را که به نام نمایندگان کارگران در شورا حضور دارند، نمایندگان تشکلهای رسمی وابسته به حکومت معرفی می‌کند و می‌گوید:

همین افراد به‌عنوان نماینده در آنجا صاحب منصب‌اند و اگر بخواهند از گلیم خود پا فراتر بگذارند، این منصب و درآمد حاصل از آن را از دست خواهند داد.

نوایی همچنین اشاره می‌کند که در سال‌های اخیر نیروهای امنیتی و اطلاعاتی نیز در این فضا فعال شده‌اند و چهره‌های جوانی را وارد شورا کرده‌اند:

از طریق همین افراد کارزارهایی مانند «شصت میلیون تومان حداقل حقوق» راه می‌اندازند که هدف اصلی‌شان جلوگیری از گسترش اعتراضات کارگری یا منحرف کردن این اعتراضات است. بنابراین من نمی‌توانم از این امامزاده، یعنی شورای عالی کار، انتظار معجزه داشته باشم. نظر من این است که افزایش حقوق کارگران شاغل و بازنشسته از راه گسترش کمی و کیفی اعتراضات کارگری می‌تواند به دست آید. شاهد این ادعا آن است که در سال‌هایی که حداقل حقوق از سطح تورم رسمی بالاتر رفت و به سطح تورم غیررسمی نزدیک شد، پیش از آن اعتراضات گسترده کارگران شاغل و بازنشسته جریان داشت و حکومت اسلامی برای جلوگیری از گسترش این اعتراضات دست به عقب‌نشینی زد.

دیپلماسی بازار کار؛ پوشاندن شکست اشتغال، نه حمایت از کارگر مهاجر

علیرضا نوایی «دیپلماسی بازار کار» دولت رئیسی را طرحی می‌داند که در بستر کاهش قدرت خرید، ناامنی شغلی، گسترش قراردادهای موقت و کار پیمانکاری، شرایط سخت کار و بیکاری مطرح شد؛ شرایطی که کارگران متخصص صنایع از جمله نفت، پرستاران و کادر درمان، فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و کارگران ساده را به مهاجرت گسترده به اروپا، آمریکا و کشورهای همجوار مانند ترکیه، ازبکستان، ارمنستان، قطر، عمان و عراق سوق داد. او می‌گوید جنگ اخیر این سیاست را عملاً به محاق برده و کارگران را بیشتر به مهاجرت انفرادی و بدون حمایت دولتی واداشته است.

نوایی سه هدف اعلام‌شده این سیاست را به چالش می‌کشد. نخست، ادعای اعزام «نیروی کار ماهر مازاد» را بی‌اساس می‌خواند:

آیا واقعاً نیروی کار ماهر و متخصص مازاد داریم؟ وقتی کارگران متخصص و ماهر در بخش صنایع، از جمله صنعت نفت، از کشور خارج می‌شوند، آیا اضافه هستند در حالی که با کمبود نیرو در این عرصه مواجه‌ایم؟ آیا نیروهای متخصص و ماهر در بخش درمان، از جمله پرستاران مهاجر، نشان می‌دهند که با افزایش پرستار در ایران روبه‌رو هستیم؟ تمامی آمارها نشان می‌دهد کمبود پرستار داریم. یکی از دلایل اعتراضات پرستاران همین شرایط کاری و فشار کار، از جمله حذف اضافه‌کاری اجباری به دلیل کمبود نیرو، است. در کنار این‌ها فارغ‌التحصیلان بیکار نیز مهاجرت می‌کنند. نتیجه چیست؟ نتیجه این است که سرمایه اجتماعی‌ای را که با هزینه در ایران ایجاد شده، چون نمی‌توانیم اشتغال‌زایی کنیم، برای استفاده به خارج اعزام می‌کنیم.

هدف دوم را کاهش نرخ بیکاری می‌داند، اما آن را نه دستاورد که پوشاندن شکست سیاست اشتغال در برنامه‌های توسعه، از جمله برنامه هفتم، ارزیابی می‌کند؛ شکستی که با خروج بخش بزرگی از نیروی کار از بازار کار داخلی نیز همراه شده است. هدف سوم، یعنی کسب درآمد ارزی، را نیز کم‌اثر می‌خواند، زیرا به باور او بخش زیادی از مهاجران متخصص درآمد خود را به کشور بازمی‌گردانند و همراه خانواده در خارج ماندگار می‌شوند.

درباره کارگران ساده مهاجر به کشورهای عراق و ترکیه، نوایی می‌گوید:

بخشی از آن‌ها ممکن است در بازار کار رسمی به کار گرفته شوند و مسئله دستمزد، بیمه و حقوق اجتماعی در موردشان رعایت شود، اما اکثریت‌شان در بازار کار غیررسمی بسیاری از کشورهای

جهان، مانند دیگر کارگران مهاجر، حق‌وشان پایمال می‌شود. تاکنون از سوی حکومت اسلامی و تمامی دولت‌های آن هیچ برنامه‌ای برای دفاع از حقوق این کارگران در کشورهای مختلف ندیده‌ام و همین امر باعث شده حقوق‌شان در کشورهای دیگر به‌شدت تضییع شود. آخرین نمونه، سی کارگر ایرانی چای‌چین در استان ریزه ترکیه است که در ژوئن امسال به‌دلیل درخواست حقوق معوقه مورد ضرب‌وشتم قرار گرفتند. آیا شما و شنوندگانتان تاکنون دیده‌اید که حکومت اسلامی در دفاع از حقوق این کارگران قدمی بردارد؟ من تاکنون نه شنیده‌ام و نه دیده‌ام.

<https://www.radiozamaneh.com/898978>

*این مصاحبه را حسین نوش‌آذر انجام داده و متن را نیز او نوشته است.

***از فراخوان اعتراضی همکاران مناطق عملیاتی جنوب، مجتمع گاز پارس جنوبی و شرکت پالایش گاز فجر جم حمایت میکنیم!**

همکاران آگاهمان با صدور یک بیانیه مشترک از قصد خود از شروع دور تازه‌ای از اعتراضات خبر داده‌اند و دوشنبه ۹ شهریور ۱۴۰۵ در شرکت نفت و گاز پارس مناطق عملیاتی کنگان و عسلویه، سکوهای دریایی و پالایشگاه دوازدهم مجتمع گاز پارس جنوبی با دست کشیدن از کار و تجمع خود به صف متحد اعتراضات نفت پیوستند!

در انتهای بیانیه همکاران آمده است؛

«این مطالبه متعلق به یک شرکت یا یک گروه نیست؛ مطالبه مشترک همه کارکنان مناطق عملیاتی صنعت نفت است.»

ما ضمن تقدیر از آگاهی همکارانمان اعلام میکنیم که واقعیت این است که نفت همواره زیر سلطه ساختاری فاسد در خدمت سودآوری پیمانکاران اداره می‌شود!

ساختاری که با شکل مشخص بردگی در برابر مزد و با تحمیل شرایط تبعیض گونه با قراردادهای چندلایه، بی‌ثباتی شغلی، و استثمار سیستماتیک، نیروی کار را به گروگان گرفته تا کارگران در اشکال رسمی، قراردادی، پیمانی، ارکان ثالث و... بدون داشتن منافع مشترک همگی تحت عنوان کار و تولید در خدمت سودآوری و منافع پیمانکارانی باشند که هرکدام یک طیف از اقلیت مفتخور در قدرت را در خود دارد.

پیمانکاران نفت نه یک مشکل حاشیه‌ای، بلکه ریشه فساد، تبعیض و استثمار در نفت هستند.

ما نیز از تمامی ارکان استخدای نفت می‌خواهیم که با پیوستن به این اعتراضات در پایان دادن به بساط تفرقه آمیز تقسیم‌بندی‌های ساختگی و سازمان یافته و استثمار نیروی کار، تبعیضات و بی‌حقوقی حاکم بر نفت متحد گردند!

ما کارگران ارکان ثالث و پیمانکاری، کارگران پروژه و مستمر و غیرمستمر پروژه های نفت و گاز و پتروشیمی، همچنان که همکاران رسمی مان از دستبردن در صندوق بازنشستگی نفت اعتراض دارند از تدوین و دست بردن در پیمان نامه های ستادی به نفع پیمانکاران اعتراض داریم!

ما از حذف آیت‌هایی در اضافه کاری‌ها، خدمات رفاهی و عدم تحقق آیت‌های مشمول کار در شرایط سخت و زیان‌آور و... در کنار اصلی‌ترین خواسته‌مان، حذف فوری پیمانکاران نفت اعتراض داریم و همچون همکاران رسمی خواستار رفع هرگونه تبعیض و نابرابری در پرداخت‌ها و زدن از مردمان تحت عنوان کاهش هزینه‌ها در شرایط اقتصادی یا هر عنوان و بهانه دیگری هستیم.

ما به هیچ عنوان فشارهای از بالا را به بهانه‌های مشکلات اقتصادی حکومت بر نمی‌تابیم و نسبت به حق خود در خصوص معیشت و کرامت انسانی مان با هیچ درجه از سرکوب‌تن به سازش و تسلیم نخواهیم داد.

ما با پیوستن به اعتراضات سراسری نفت در کنار تمامی همکاران از حق معیشت‌مان، رفاه و برابری و کرامت انسانی با اتحاد و همبستگی به مبارزه برخاسته و تا تحقق کامل تمامی خواسته‌های مان یک قدم پا پس نمی‌کشیم.

چهارشنبه ۱۱ شهریور ۱۴۰۵

-شورای سازماندهی کارگران پیمانی نفت،

-شورای سازماندهی اعتراضات کارگران غیررسمی نفت (ارکان ثالث)

***ترس و هراس جمهوری اسلامی از اعتراضات دانشجویی؛ اجرای طرح نوین تغذیه متوقف شد!**

رضا حجتی در نشست کوی دانشگاه تهران، با تشریح الگوی مورد نظر وزارت علوم گفت در مدل جدید، دولت به جای تصدی‌گری مستقیم، اختیار مشخصی در اختیار دانشجو قرار می‌دهد تا بتواند از میان مجموعه‌ای متنوع از رستوران‌ها و مراکز عرضه غذای دانشگاهی و خوابگاهی انتخاب کند.

باین‌حال، سرپرست صندوق رفاه دانشجویان اعلام کرد: سازمان برنامه و بودجه و وزارت علوم آمادگی اجرای طرح را برای انضباط مالی دارد اما دستگاه‌های امنیتی معتقدند اجرای طرح به دلیل عدم تفهیم کامل، ممکن است منجر به مشکلات امنیتی شود! این موجب شده است تا اجرای نهایی این طرح فعلاً در حالت توقف قرار گیرد.

حجتی درباره نحوه تأمین هزینه غذای دانشجویی گفت اخیراً تصمیم گرفته شده است سهم دانشجو حدود ۱۵ درصد قیمت نهایی غذا باشد که معادل حدود ۳۵ هزار تومان برای هر وعده خواهد بود.

او افزود سهم دولت از یارانه غذا در حال حاضر حدود ۸۵ تا ۹۰ درصد است و سهم دانشجو بین ۱۰ تا ۱۵ درصد تعیین شده، اما تصمیم نهایی درباره این نسبت‌ها باید از سوی مراجع ذیصلاح اعلام شود.

مشخص است که جمهوری اسلامی از بلندشدن مجدد صدای اعتراض دانشجویان هراس دارد و می‌داند دانشجویان به سادگی از حق خود نخواهند گذشت. هر طرحی که رفاه و امنیت دانشجو را تحت الشعاع قرار دهد، قطعاً با واکنش روبه‌رو خواهد بود. باین‌حال، نباید خوش‌بین بود که جمهوری اسلامی به‌طور کامل از چنین طرح‌هایی عقب‌نشینی کرده است، چراکه می‌دانیم رفاه دانشجو هیچگاه اولویت آن‌ها نبوده و در شرایط و در قالب طرح‌های دیگر، اهداف کلی خود را در زمینه کاهش

خدمات رفاهی دنبال می‌کند؛ اما همواره می‌داند که اجرایی‌شدن این طرح‌ها با واکنش دانشجویان روبه‌رو خواهد بود.

برگرفته از کانال دانشجویان متحد

***حذف ظرفیت شبانه و افزایش ظرفیت پردیس‌ها؛ دانشگاه تهران به دنبال کسب درآمد است!**

دانشگاه تهران، تعداد ظرفیت‌های پردیسی این دانشگاه در دفترچه کنکور ارشد امسال را از ۸۷۲ نفر در دفترچه ۱۴۰۴ به هزار و ۴۹۷ نفر در دفترچه ۱۴۰۵ افزایش داده است.

در کنار افزایش حدوداً دو برابری ظرفیت پردیس، طبق جدول شهریه سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۶ رقم پرداختی دانشجویان مقاطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری دانشگاه تهران نسبت به سال گذشته ۷۵ درصد افزایش پیدا کرده است. یعنی هم ظرفیت پردیس‌ها افزایش پیدا کرده و هم شهریه افزایش سرسام‌آوری داشته است.

همه این‌ها در حالی است که دانشگاه تهران در دفترچه امسال، پذیرش نوبت دوم یا همان شبانه را به بهانه افزایش هزینه‌های این دانشجویان برای دانشگاه به طور کلی حذف کرده است!

محمدحسین امید، رئیس دانشگاه تهران، سال گذشته در جمع معاونین دانشجویی گفته بود: «سال آینده پذیرش دانشجوی نوبت دوم در دانشگاه متوقف می‌شود؛ چرا که دانشجوی نوبت دوم هزینه‌هایش چندبرابر شهریه‌ای است که می‌پردازد، در حالی که قرار بود دانشجوی نوبت دوم هیچ‌گونه حمایت تعرفه‌ای یا تسهیلات نداشته باشد. در حال حاضر ما مجبوریم به دانشجویان نوبت دوم نیز مانند دانشجویان دیگر خدمات رفاهی ارائه بدهیم و شهریه پرداختی این دانشجویان، از یارانه غذایی که به این دانشجویان می‌دهیم کمتر است و این با هیچ منطقی سازگار نیست».

دانشگاه تهران وقیحانه پذیرش نوبت دوم را به بهانه هزینه‌زا بودن حذف کرده، اما هم‌زمان ظرفیت پردیس‌های خودگردان را افزایش داده و شهریه‌ها را ۷۵ درصد بالا برده است. مسئله نه هزینه، بلکه درآمد است. چراکه دانشگاه با افزایش ظرفیت پردیس و گران کردن شهریه می‌تواند درآمدزایی کند.

دانشگاه تهران بیش از آنکه نگران هزینه‌های ارائه خدمات به دانشجویان باشد، به دنبال تبدیل ظرفیت آموزشی به منبع درآمد است. با اجرایی شدن چنین سیاست‌هایی، دانشگاه بیش از پیش شبیه یک بنگاه اقتصادی عمل می‌کند.

دانشگاه تهران- دانشجو

***اعتصاب 24 ساعته کارگران بزرگترین انبار آمازون در آمریکا در اعتراض به سرکوب فعالیت‌های اتحادیه‌ای**

روز چهارشنبه 2 سپتامبر، کارگران انبار DJT6 شرکت آمازون در شهر ریورساید ایالت کالیفرنیا دست به اعتصاب 24 ساعته زدند.

این اقدام با سازماندهی اتحادیه «تیمسترز» و در اعتراض به آنچه اتحادیه نقض حقوق کارگران، خودداری آمازون از به رسمیت شناختن اتحادیه و مذاکره با نمایندگان کارگران و اقدامات تلافی‌جویانه علیه فعالان کارگری عنوان کرده، انجام شد.

اتحادیه تیمسترز اعلام کرد کارگران این انبار در دسامبر 2025 به اتحادیه پیوستند، اما آمازون از آن زمان از مذاکره با نمایندگان آنان خودداری کرده است. اتحادیه همچنین آمازون را به اخراج یکی از رهبران کارگری انبار متهم کرده است.

اعتصاب روز چهارشنبه نخستین اقدام هماهنگ کارگران هر دو شیفت اصلی این مرکز بود و به گفته اتحادیه، فعالیت این مرکز برای 24 ساعت متوقف شد. تیمسترز این انبار را بزرگترین مرکز انبارداری آمازون در آمریکا معرفی کرده است.

اعتصاب کارگران DJT6 در ادامه تلاش‌های سازمان‌یافته کارگران آمازون در آمریکا برای بهبود دستمزد و شرایط کار و ایجاد امکان مذاکره جمعی با این شرکت بزرگ تجارت الکترونیکی انجام شده است.

***اعتصاب 24 ساعته حدود 2 هزار نفر از کارکنان دانشگاه سیدنی استرالیا در اعتراض به ناامنی شغلی و استفاده بدون ضابطه از هوش مصنوعی**

روز چهارشنبه 2 سپتامبر، حدود 2 هزار نفر از کارکنان دانشگاه سیدنی استرالیا در اعتراض به شرایط کاری، ناامنی شغلی و سیاست‌های مدیریت دانشگاه در زمینه استفاده از هوش مصنوعی، دست به اعتصاب 24 ساعته زدند.

این اعتصاب به دعوت اتحادیه ملی آموزش عالی استرالیا (NTEU) و در شرایطی انجام شد که مذاکرات اتحادیه و مدیریت دانشگاه برای توافق‌نامه جدید کاری به نتیجه نرسیده است.

کارکنان اعتصاب‌کننده خواستار افزایش دستمزد، کاهش فشار کاری، تقویت امنیت شغلی و جلوگیری از اخراج اجباری هستند. اتحادیه همچنین خواستار آن است که استفاده از هوش مصنوعی در دانشگاه تحت مقررات مشخص و با مشارکت کارکنان انجام شود و این فناوری به ابزاری برای کاهش مشاغل یا افزایش فشار کاری تبدیل نشود.

یکی از محورهای مهم اعتراض کارکنان، نگرانی از تغییر ماهیت مشاغل دانشگاهی در نتیجه گسترش هوش مصنوعی است. اتحادیه می‌گوید تصمیم‌گیری درباره استفاده از این فناوری نباید بدون مشارکت کارکنان انجام شود و حقوق شغلی، مالکیت فکری و کیفیت آموزش باید در توافق‌نامه کاری تضمین شود.

در جریان اعتصاب، کارکنان و شماری از دانشجویان در ورودی‌های اصلی دانشگاه در صف‌های اعتراضی تجمع کردند و سپس در یک تجمع مرکزی شرکت کردند. دانشگاه اعلام کرده بود که تقریباً تمامی کلاس‌های برنامه‌ریزی‌شده در روز اعتصاب به صورت آنلاین برگزار خواهد شد و برخی کلاس‌ها نیز لغو یا جابه‌جا شدند.

اتحادیه اعلام کرده است که کارکنان همچنین خواهان افزایش 20 درصدی دستمزد طی سه سال، برابری در پرداخت سهم بازنشستگی کارکنان موقت، حمایت از آزادی بیان و جلوگیری از اخراج اجباری هستند.

مدیریت دانشگاه سیدنی در مقابل اعلام کرده است که به مذاکرات با اتحادیه ادامه می‌دهد و از استفاده مسئولانه از هوش مصنوعی حمایت می‌کند، اما با گنجاندن برخی از خواسته‌های اتحادیه درباره هوش مصنوعی در توافق‌نامه کاری موافق نیست.

اعتصاب کارکنان دانشگاه سیدنی نمونه‌ای تازه از ورود مسئله هوش مصنوعی، امنیت شغلی و آینده مشاغل به مبارزات کارگری در بخش آموزش عالی است.

***تجمع شبانه روزی کارگران بنگلور برای اجرای فوری حداقل دستمزدهای جدید**

روز چهارشنبه 2 سپتامبر، کارگران قراردادی، روزمزد و کارکنان بخش‌های مختلف در ایالت کارناتاکای هند، در اعتراض به متوقف شدن اجرای حداقل دستمزدهای جدید، در پارک آزادی شهر بنگلور تجمع کردند.

این تجمع به دعوت مرکز سراسری اتحادیه‌های کارگری هند (AIUTUC) و با برگزاری یک اعتراض شبانه‌روزی در پارک آزادی آغاز شد. کارگران خواستار اجرای فوری مصوبه دولت ایالت کارناتاکا درباره افزایش حداقل دستمزدها هستند.

دولت ایالت کارناتاکا در 22 مه 2026، پس از چندین دور مذاکره و بررسی در شورای مشورتی حداقل دستمزد، نرخ‌های جدید حداقل دستمزد را برای 81 گروه شغلی اعلام کرده بود. به گفته AIUTUC، برخی کارفرمایان برای مدتی پرداخت دستمزدهای جدید را آغاز کردند، اما پس از اعتراض صاحبان صنایع، دولت اجرای مصوبه را متوقف و یک کمیته فرعی کابینه را برای بازنگری در آن تشکیل داد.

اتحادیه می‌گوید بسیاری از کارگران در حال حاضر ماهانه بین 12 تا 15 هزار روپیه دریافت می‌کنند که با توجه به افزایش هزینه‌های مسکن، مواد غذایی، درمان و آموزش، برای تأمین هزینه‌های زندگی کافی نیست.

همچنین استدلال دولت درباره هزینه‌بر بودن اجرای افزایش دستمزدها را رد کرده و گفته است هزینه اجرای این مصوبه حدود 1300 کروڑ روپیه برآورد شده، در حالی که بودجه ایالت کارناتاکا بیش از 4 تریلیون روپیه است. این اتحادیه تأکید کرده است که افزایش دستمزد کارگران قراردادی و بخش خصوصی نباید به دلیل نگرانی‌های مالی دولت متوقف شود.

کارگران در این تجمع خواستار اجرای کامل و فوری دستمزدهای جدید، پرداخت مابه‌التفاوت دستمزدهای معوقه و پایان دادن به بازنگری در مصوبه دولت هستند.

این اعتراض شبانه‌روزی قرار است با حضور کارگران و تشکل‌های کارگری از مناطق مختلف کارناتاکا ادامه پیدا کند.

***جان باختن یک کارگر در اراک بر اثر سقوط در چاهک آسانسور**

روز سه شنبه 10 شهریور، یک کارگر 55 ساله حین کار در ساختمانی در حال ساخت واقع در منطقه احتشامیه اراک، بر اثر سقوط از طبقه ششم در چاهک آسانسور جان خود را از دست داد.

akhbarkargari2468@gmail.com